

ת"פ 1044/06 - מדינת ישראל נגד מחמד עלאוי

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 1044-06 מדינת ישראל נ' ופיתוח בע"מ ואח'

החלטה	הנאשם	נגד	המאשימה	בפני	השופט אהוד קפלן
	מדינת ישראל	מדינת ישראל			
	2. מחמד עלאוי				
1. ביום 29/4/2007 נגזר דינו של הנאשם ובין השאר הוטל עליו קנס כספי ע"ס 4,000 ₪.
 2. בסוף שנת 2018 הודע לנאשם שתלויה נגדו פקודת-מאסר בשל אי תשלום הקנס, ונאמר בה כי היה וקרן-הקנס תשולם, הפקודה תבוטל.
 - עוד נאמר בפקודה, שהיא מתייחסת לקרן-הקנס, ושהנאשם שילם, טרם הוצאתה, סך של 2,432 ₪.
 3. ביום 24/12/18 הגיש הנאשם בקשה לביטול פקודת-המאסר.
 - הנאשם טוען שבמשך השנים שילם על חשבון חובו למרכז לגביית קנסות תשלומים שונים ולפיכך החוב סולק במלואו, ולחילופין יש להפחית מקרן-הקנס את התשלום של 2,432 ₪.
 4. בתשובתה מיום 9/1/19, מצינת הפרקליטות כי נכון להיום קיימים במרכז לגביית קנסות 5 תיקים של הנאשם: שני תיקי "ברירת-מחדל" של משטרת התנועה, תיק אחד מנהלי, ושני תיקים פליליים של אי תשלום קנס.
 - סך חובותיו בכל התיקים הוא 14,470 ₪, מתוכם בתיק הנוכחי 8,232 ₪ - כולל תוספת הפיגורים.
 5. לנאשם נשלחו בשנים 2007-2009 הודעות רבות.
 - בשנת 2009 התקשר טלפונית לברר את חובו, אך לא שילם אותו.
 - בשנת 2012 ניתן צו כינוס וההליכים נגדו הוקפאו עד לאפריל 2013 - עת בוטל צו הכינוס.

6. הוטל עיקול על חשבון הבנק שלו, כאשר ביום 20/5/2013 התקבל סכום של 4,522 ₪, כנראה מקופת הכינוס, והכספים חולקו באופן יחסי בין תיקיו, כאשר לתיק זה נזקפו 2,432 ₪ שקוזזו - על פי חוק - מתוספת הפיגורים ולא מקרן הקנס.
7. ביום 31/1/19 התקיים בפני דיון במעמד הצדדים, כאשר ב"כ הנאשם טען שלא סביר שלא ננקטו במשך השנים הליכי גבייה והנאשם סבר ש"הכל נגמר".
- ובכן, מתיאור האירועים לעיל, ברור שהנאשם לא יכול היה ולא צריך היה לחשוב שהכל נגמר - וודאי שלא נוצרה מניעות לגביית יתרת-הקנס.
- עם זאת, הוריתי למרכז לגביית קנסות להמציא פירוט של כל תשלום ששילם הנאשם בתיק זה ובתיקים אחרים ופירוט של הפעולות שננקטו.
8. מהודעת המדינה מיום 11/2/19 עולה שלנאשם היו תיקים נוספים שנסגרו, וזאת בנוסף על התיקים שפורטו בסעיף 4 לעיל.
- משנת 2005 שילם הנאשם לתיקים הסגורים סכום של 22,422 ₪, ובתיקים הפתוחים שילם סכום של 9,000 ₪ (כולל 1,000 ₪ ששולמו בבית המשפט).
9. על הודעה זו הגיב הסניגור בבקשה שעיקרה שהמאשימה "מערבבת" מין בשאינו מינו, תיקים סגורים ופתוחים, ולא ברור כיצד ומדוע זקפה תשלומים שהתקבלו במשך השנים דווקא על חשבון תיקים אחרים ולא על חשבון תיק זה, או לפחות לא רק על חשבון תיק זה.
10. למרות שסברתי שאין ממש בטענה זו, שהרי זקיפת התשלומים לתיק זה היתה יוצרת חוב בר מאסר בתיק אחר - הוריתי למאשימה להגיב, בפעם האחרונה, שכן מדובר בטענה שלא ניתנה לה קודם לכן הזדמנות להגיב עליה.
11. בתגובה האחרונה הוסבר כי עד לתיקון החקיקה האחרון, תשלומים שהתקבלו ללא ציון תיק ספציפי, כמו התשלומים שהתקבלו מהנאשם כאן - נזקפו תחילה לתיקים ישנים יותר ואחר כך לתיקים חדשים.
- הסכום שהתקבל מכינוס הנכסים "פוזר" באופן יחסי לכל תיקי הנאשם.
12. לכאורה - חלוקת התשלומים בין תיקי הנאשם נעשתה כדין ובצורה נכונה, אך גם אם נעשתה בצורה

שגויה, הרי סגירת תיק זה הייתה משאירה תיק אחר פתוח, ובמקום פקודת מאסר בתיק זה, הייתה פקודת מאסר בתיק אחר - לכן טענת הנאשם לעיוות-דין איננה במקומה.

13. סיכומו של דבר, הבקשה נדחית, וכל צו זמני שנתתי לביטול פקודת המאסר או לעיכוב ביצועה - מבוטל.

המזכירות תמציא העתק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אדר ב' תשע"ט, 01 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.